

o záležitosti na řádný pořad práva náležející (§§. 2. čís. 1 a 7. říz. ve v. nesp.), kdežto bylo záležitost tu odkázati na pořad práva.

Hořejší usnesení jest tudíž ospravedlněno.

S návrhem na přisouzení nákladů přítomné stížnosti proti firmě J. P. synové slušelo stěžovatele J. K. — nehledě ani k tomu, co již shora bylo řečeno — zamítnouti již proto, že stolice nižší výslovně rozhodovaly na podkladě řízení nesporného.

Pokud jde o dovolací stížnost firmy J. P. synové, v níž stěžováno si do zamítnutí nároku na náhradu rekursních nákladů, je stížnost ta bezdůvodna z důvodů těchže a nad to proto, že stěžovatelka tato není stranou v řízení exekučním a tudíž není tu ani podmínek §. 74., ani předpokladů §. 78. ex. ř. resp. §. 41. c. ř. s.

Oba stěžovatelé ponесou tudíž svoje náklady sami.

(Rozh. z 26. září 1911 č. j. ^{R III. 382/11}₁.)

J. B.

*Poplatek rozsudečný nepatří mezi náklady sporu soudně určené s pořadím kapitálovým (§ 216. č. 5 ex. ř.)**

Veškeré stolice odepřely přisouzení rozsudečného v pořadí pohledávky, nejv. soud. dvůr

z d ů v o d ů

I. soudce, že rozsudečné, k jehož bezprostřednímu zaplacení jest dle §. 68. č. 5 popl. z. povinna strana ve sporu podlehnuvší, není částí útrat sporných, na jichž zaplacení vym. věřitel má jako na příslušenství své pohledávky oproti dlužníku nárok; rozsudečné neustanovuje soud, nemůže tedy býti součástí s o u d n ě ustanovených útrat sporných, o nichž § 216. posl. odst. ex. ř. se zmiňuje. Kdyby rozsudečné bylo z nejvyššího podání přikázáno k zaplacení v pořadí pohledávky, zapravil by je vlastně vym. věřitel, který ve sporu zvítěziv, dle §. 68. č. 5 popl. z. k zaplacení jeho povinen není

a p ř i p o j i l k t o m u,

že dle §. 216. č. 5 ex. ř. dlužno přikázati jen věřiteli vymaháním vložené pohledávky v z e š l é útraty v pořadí pohledávky, jelikož tyto a to jedině tyto dle § 16. kn. z. a §. 912. ob. z. obč. za příslušenství hypotekární pohledávky považovati jest. Rozsudečné, kteréž dle §. 68. č. 5 popl. z. zapraviti má bezprostředně dlužník ve sporu propadnuvší, netvoří však očividně výlohy na útratách ža-

*) Viz opačné rozh. z 17. ledna 1905, č. 605 Zentralbl. 1905 str. 413 a 28. prosince 1909, č. j. ^{R II. 1089/9}₁, souhlasné z 12. prosince 1906, č. 19. 809 off. sb. č. 1051, z 29. prosince 1906, č. 21.252, Právník 1907 str. 547; z 14. června 1910, č. j. ^{R II. 527/10}₁, Právník 1911 str. 566 a další l. c. uvedené.

lobci vzešlé. I v případě, že by věřitel za rozsudečné spoluručil, zakládalo by to toliko osobní závazek, nikoliv však nárok poplatkového eráru na zaplacení z výdražku.

(Rozh. z 16. ledna 1912 č. j. $\frac{R III 22/12}{1}$.) —a.

Je-li obec oprávněna z prostředků obecních udílet příspěvky na obecní býky. Na pojmenování „subvence“, nebo „podpora“, dávky takové nexáleží, sluší naopak v jednotlivém případě zkoumati, nejde-li o převalení dávek s osob, které jsou k tomu povinny, na osoby, které tato povinnost nestihá.

Otázku tuto, stejně důležitou pro obce i pro chovatele dobytka, rozhodl c. k. správní soud na stížnost občana Z. proti zemskému výboru moravskému. Děj i důsledky jsou patrný z těchto

rozhodovacích důvodů:

Do rozpočtu obce S. na rok 1911 zařaděn byl příspěvek 300 K na obecního býka. Námitky proti tomu Z-em podané byly usnesením obecního výboru v S. ze dne 8. ledna 1911 zamítnuty a rozpočet schválen.

Odvolání Z-ovu proti tomuto usnesení zemský výbor moravský rozhodnutím v odpor vzatým částečně vyhověl a obnos řečený na 150 K snížil, jelikož obnos k účelu zmíněnému určený jest nepoměrně vysoký, vzhledem k tomu, že k témuž účelu jest již jednou pro vždy věnován výnos t. zv. »býčí louky«.

Z. odporuje ve stížnosti na správní soud podané tomuto rozhodnutí, poněvadž se přičí §u 75. moravského zemského zřízení a § 9. zákona ze dne 26. května 1909, č. 61. z. zák. pro Moravu. Jedná se v tomto případě o výlohy, které se týkají pouze členů obce, kteří chovají dobytek v S., a mají proto tyto výlohy hrazeny býti súčasťněnými chovateli dobytka, nikoli všemi poplatníky.

Při rozhodnutí této stížnosti uvažoval správní soudní dvůr takto:

Především třeba zjistiti, že se v tomto případě jedná o plemené býky obecní, kteří byli od obce S. opatřeni na základě předpisů zákona ze dne 26. května 1909 čis. 61. z. zák. pro Moravu, kterýžto zákon upravuje chov hovězího dobytka na Moravě.

Tento zákon ustanovuje v § 9. výslovně, že útraty se zaopatřením a vydržováním veřejných plemenných býků mají, pokud o to jinak není postaráno, tak býti hrazeny, že obecní výbor náklad na chovatele dobytka podle počtu krav a jalovic více jak rok starých rozdělí a po způsobu obecních přírážek vybere. Tento zákonný předpis je v plném souhlasu s ustanovením § 75. moravského zemského zřízení, podle kterého výlohy, které pouze týkají se zájmů